

Bc. Martina Jansová:

Muzeum Pražského urbanismu, Těšnov

[posudek diplomního projektu]

Muzeum pražského urbanismu je jedním z dlouhodobých projektů Muzea hlavního města Prahy. Těšnov a obecně místo křížení Severojižní magistrály s ulicemi Na Poříčí – Sokolovská je místo už dlouhá desetiletí slibované „Městskému muzeu Pražskému“. Tu pro muzeum archeologie, tu pro obecné rozšíření žalostně malých prostor hlavní budovy i pro jiné aktivity tohoto našeho nejdůležitějšího regionálního muzea. Většinou ale končí veškerá aktivita jen a jen u slibů. (aféru se Slovanskou epopejí ani nechci komentovat).

A tak pro Muzeum alespoň vrstvíme školní projekty... Už od dob profesora Štursy.

Pokusili jsme se o prozkoumání možnosti zastavění užšího z pozemků, přímo naproti hlavní muzejní budově. Zadání s architektonickou tématikou expozice se pro diplomní projekt na Fakultě architektury zdálo jako ideální. Studentky nejen, že mají navrhnout jasně čitelnou budovu, ale i obsah a provoz jim bude zcela srozumitelný... Rozbor fungování muzea, exkurse a diskuse v diplomním semináři byly slibné. Jak se ale ukázalo, někdy ani to nestačí.

Z původních pěti nás dnes čekají čtyři projekty. Jsou různé, i když jsou si v něčem podobné. Společná je nejistota všech návrhů a jistá neschopnost uchopit tak jednoznačné a „vítězné“ zadání.

Tolik úvodem.

Martina Jansová věnovala návštěvnické části největší plochu muzea. Nejen plochy expoziční, ale také plochy vstupní haly, přednáškové síně a dalších přidružených místností. Stoupající expozice, respektive klesající do minulosti, v nejvyšším patře pod střechou je zajímavým prvkem návrhu. Bylo by zajímavé, zvážit jiný tvar zastřešení, ukončení hlavních výtahů a schodišť pod střechou i další drobná vylepšení. To by ale musel být základní návrh hotový trochu dříve, aby byla možná zpětná vazba... Možná by potom byly i dveře do ředitelských kanceláří. Možná by i přístup do ředitelské části nebyl tak komplikovaný. Bohužel fasády nejsou příliš přesvědčivé a za řešením provozu zásadně pokulhávají.

Princip běžného sezónního provozu dole (výměnné výstavy, přednášky, obchod) a stálé expozice nahoře, s archivy a obsluhou uprostřed je největší hodnotou návrhu Martiny Jansové. Možná, že z naší letošní série je to návrh nejzajímavější, i když není zcela dokonalý (klasik ovšem říká, že „nikdo není dokonalý“).

Doporučuji přijmout projekt Martiny Jansové k obhajobě a navrhuji ohodnotit známkou C.

Roman Koucký, 2018-02-02